

ת"פ (חיפה) 1048-02-24 - מדינת ישראל נ' ראזי חמאדה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 1048-02-24 מדינת ישראל נ'

חמאדה(עציר)

לפני כבוד השופט ארז פורת

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ראזי חמאדה (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. משתוקן כתב האישום, ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו, הודה בפניי והורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

על פי פרט האישום הראשון, בעקבות מלחמת "חרבות ברזל" ביקש הנאשם לבצע מעשה תמיכה בארגון החמאס ובתושבי עזה שיגרום להפסקת הלחימה של מדינת ישראל בארגון החמאס. לצורך כך, החליט הנאשם להצית אש בשטח הצמוד לגדר של בתי הזיקוק בחיפה.

ביום 21/11/23, באישון לילה, הגיע הנאשם בסמוך לגדר בתי הזיקוק, ניסה לשאוב דלק ממיכל הרכב באמצעות צינור שבו הצטייד מראש. הנאשם לא הצליח לשאוב דלק, ומשכך חזר לביתו. לאחר מספר דקות יצא שוב את הבית, נסע לתחנת דלק, רכש בנזין שאותו מילא בבקבוק, ונהג לכיוון בתי הזיקוק ללא אורות, ברם מאחר שנעצר על ידי מחסום משטרתני נמנע ממנו מלממש את תכניתו.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לבצע מעשה טרור של הצתה.

2. בחלוף כחודש, ביום 24/12/23, החליט הנאשם לבצע מעשה, שוב מתוך מניע של תמיכה בחמאס ורצון להביא להפסקת הלחימה בו. לצורך כך רכש ששה בקבוק אציטון, מהם ייצר 3 בקבוקי תבערה, ובשעות שלפנות בוקר יצא מביתו כשהוא מצוייד באותם בקבוקי תבערה, במצית ועטוי כובע גרב על ראשו.

הנאשם הלך לתחנת משטרת שפרעם בעירו, הגיע למדרכה הסמוכה לתחנה, עטה על

ראשו כאפיה, הצית את בקבוק התבערה הראשון והשליכו לכיוון תחנת המשטרה. הבקבוק פגע בשער התחנה, סמוך למקום מושבו של המאבטח. הנאשם הצית את בקבוק התבערה השני והשליכו לעבר המאבטח במקום ונמלט. הבקבוק השני פגע בגן הסמוך תחנת המשטרה. צויין כי בעת קרות הארוע, היתה תחנת המשטרה מאויישת בשוטרים ובמאבטחים.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות שעניינן פעילות בנשק למטרות טרור (יצור), פעולות בנשק למטרות טרור (נשיאה והובלה), ניסיון לבצע מעשה טרור של הצתה ומעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה.

3. על פי פרט האישום השלישי, במהלך מבצע "שומר חומות", ביום 10/5/21, השתתף הנאשם בהתפרעות בהר הבית, במסגרתה ידה אבן לעבר שוטרים שהיו במקום. בעת ביצוע עבירה זו היה הנאשם קטין.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של התפרעות והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות.

4. עיקר מעשי הנאשם בוצעו כשהיה למטה מגיל 21, כשפרט האישום השלישי התרחש כשהיה מעט למטה מגיל 18. לחובתו עבר פלילי בעבירה של שימוש פחזני באש, בעטיה נדון למאסר על תנאי וחוייב בביצוע של"צ.

5. הונח בפניי תסקיר שירות מבחן, ממנו עולה תמונה מדאיגה של נאשם המחובר לערכים ולאידיאולוגיה של ארגון החמאס. הנאשם לא גילה תובנות להשתתף בהליך של שינוי וטיפול בדפוסי מחשבה והתנהגות אלה. צויין כי לנאשם מאפייני אישיות בלתי בשלים ואימפולסיביים וכי הוא אוחז בדעות קיצוניות כנגד המדינה, כשאלה חילחלו אליו, כפי הנראה, על ברכי אביו שאף הוא נדון לעונש מאסר בגין עבירות ביטחון. שירות המבחן התרשם כי קיים כאן סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם. בנסיבות אלה, לא בא שירות המבחן בהמלצה לענישה שיקומית.

6. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על חומרת מעשי הנאשם, בייחוד בעיתוי ביצועם, בזמן מלחמה כשמשאבי רשויות הביטחון והשיטור מופנות לטיפול בחזיתות הלחימה השונות. הוטעם כי המעשים, לצד המסוכנות האינהרנטית הטמונה בהם, נעשו ממניע של טרור, עניין שיש בו, לפי הוראת המחוקק, בכדי להחמיר בענישה. בנסיבות, עתרה המאשימה לקביעת מתחמי ענישה נפרדים לאישומים הראשון והשני: בגין פרט האישום הראשון, התבקשתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין שבע ועד עשר שנות מאסר ממשי; בגין האישום השני, מתחם הנע בין שש ועד תשע שנות מאסר ובגין פרט האישום השלישי לגזור מאסר בפועל שיצטבר לענישה בשני המתחמים. התבקשתי לגזור את הענישה בפן

האמצעי של כל מתחם ולצבור אותה, וזאת בין היתר בשל חשיבות הרתעת הרבים לבל יהינו לפעול כנגד המדינה ברגיל, ובעיתוי רגיש, בפרט.

7. ב"כ הנאשם טען כי מרשו לא הצטרף לארגון עויין וכי לאחר הארוע שבפרט האישום הראשון וחרף כך שהנאשם התבטא בפני השוטרים כי מעשיו קשורים לרצונו להפסיק את המלחמה, הוא שוחרר וכך התאפשר לו, בחסות רשויות החקירה, להמשיך בביצוע מעשים עבריינים נוספים.

הוטעם כי מעשי הנאשם לא גרמו לכל נזק ממשי. עוד נטען כי לנאשם מוגבלות פסיכולוגית שיש להביאה בחשבון, וכי מעשיו לא התאפיינו בתחכום מורכב. בנסיבות, סבר הסנגור כי בשל קווי דמיון באופן ביצוע שני האישומים הראשונים, והמניע המשותף, יש לקבוע לגביהם מתחם ענישה הולם אחד, כשלדידו המתחם ההולם נע בין עשרים וארבעה ועד שלושים וששה חודשי מאסר, ובאשר לפרט האישום השלישי, יש לקבוע לגביו עונש מאסר אשר ראוי כי ירוצה בחופף לענישה בגין האישומים הראשון והשני.

8. בדברו האחרון הנאשם הביע רצון להשתנות וכי בשל מעצרו הפנים את מעשיו.

דין והכרעה

9. בעיצומה של מלחמה בה נתונה המדינה, ראה הנאשם, שהוא אזרח ישראלי, לבצע מעשי טרור מתוך תמיכה בארגון הטרור שנלחם במדינה. רבדי החומרה הטמונים במעשה הנאשם, רבים הם. לו התממשו תכניותיו, היה צפוי נזק משמעותי למתקן רגיש וחיוני - בתי הזיקוק, ואין לדעת מה היקף הנזק הסביבתי שהיה עלול להתרחש מפרוץ אש במקום המכיל כמות רבה של תרכובות נפט שונות ודליקות. גם אין להעלים את העין מאפשרות של גרימת נזק לאספקת האנרגיה הנזקקת לתפקוד השוטף של המדינה. הנאשם היה דבק ברצונו להצית את אזור בתי הזיקוק, וחרף כישלון ראשון שב ושנה על מעשיו וניסה פעם נוספת לממשם. משלא צלחה דרכו, ניסה לפגוע בתחנת המשטרה, סממן שלטוני האחראי על בטחון הציבור, פגיעה שלה היה פוטנציאל סיכון רב ומידי. לא אחת צויין בפסיקה כי בקבוקי תבערה הינם נשק ממשי שפגיעתם עלולה להסב נזקים כבדים לגוף ולרכוש. רובד חומרה נוסף נעוץ בהיות המעשים משום מעשי טרור המכוונים לזרוע פחד בציבור בכללותו.

סעיף 37 לחוק המאבק בטרור: "מבטא אפוא "עליית מדרגה" בענישה כלפי מעשה טרור. מלבד החומרה הבסיסית של כל עבירה ועבירה, מהווה "מעשה טרור" נסיבה נוספת לחומרה בעטיה ייענש העבריין עד כדי כפל העונש המירבי, אך לא יותר מ-25

שנים" (ע"פ 8114/22 **מדינת ישראל נ' ראזם** (פורסם בנוב - 30/1/23).

במעשיו פגע הנאשם בביטחון הציבור ובתפקוד רשויות האכיפה והביטחון, בשים לב לעיתוי המעשים והמניע שביסודם, וטיב האתרים בהם בחר לפגוע, מידת הפגיעה באינטרסים הציבוריים הינה ברובד החמור.

10. עבירת ההצתה היא מן החמורות שבספר החוקים וטבוע בה סיכון לגוף או לרכוש. הדברים נכונים ביתר שאת שעה שניסיון ההצתה כוון למקום רגיש, עמוס בחומרים דליקים ברגיל. לא לחינם נקבעה לצידה ענישה חמורה של עשרים שנים. בשים לב לנסיבות המקרה של פרט האישום הראשון, "דבקותו" של הנאשם ברצונו להצית, זהות האתר שתוכנן והמניע שברקע המעשים, ומאידך, שמדובר בניסיון בלבד שלא גרם נזק, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בגין פרט אישום זה נע בין שש ועד עשר שנות מאסר ממשי לצד מאסר על תנאי.

11. בהתייחס לפרט האישום השני, אף כאן מגמת הפסיקה הינה החמרה בעבירות בנשק בכלל ובכאלה המבוצעות על רקע טרוריסטי בפרט בשל היות עבירות אלה משום מכת מדינה. הצורך בהחמרה מתחזק על רקע רצון הנאשם לפגוע בסממן שלטוני מובהק ממניע של טרור. מתחם העונש ההולם את העבירות שבפרט האישום השני נע בין שש ועד שתים עשרה שנות מאסר, זאת לצד מאסר מותנה מרתיע.

בהתייחס לפרט האישום השלישי, נקבע בהלכות הפסוקות שיש להטיל ענישה קפדנית ומרתיעה על עבירות שבוצעו במהלך "שומר חומות", אף היא עת בטחונית רגישה, תוך מתן משקל לכך שמדובר בדרך כלל בהתפרעות המונים, כפי שתואר גם בפרט האישום השלישי (ראו ע"פ 901/22 **מדינת ישראל נ' אסוואד** (פורסם בנוב 24/2/22)).

בנסיבות, הענישה הראויה למי שהשתתף בהתפרעות המונים במקום רגיש, בהר הבית, מחייבת מאסר ממשי חרף היות הנאשם קטין, שהיה אך מעט למטה מגיל 18. בנסיבות, הענישה ההולמת בגין פרט האישום השלישי הינה חמישה עשר חודשי מאסר ממשי לצד מאסר מותנה.

התמונה המצטיירת ממעשי הנאשם היא כי מדובר במי שמסכן באופן ממשי את בטחון הציבור בתפיסותיו הקיצוניות, ובמעשיו המסוכנים יש להרחיקו משורות החברה לזמן ממושך כדי להגן על החברה, כך בפשטות.

העובדה כי מעשיו לא גרמו לנזק אינה גורעת מחומרתם; היתה זו יד המזל שהביאה לכך ולא רצונו של הנאשם.

12. בגזירת עונשו של הנאשם שקלתי לזכותו את הודאתו בעבירות ואת גילו הצעיר יחסית. חרף זאת, נרשם לחובתו עבר פלילי, אף הוא בעבירות הכרוכות בשילוח אש. אציין כי לא הוצגו בפניי כל ראיות לקשיים יחודיים של הנאשם, וטיעוני ההגנה בעניין זה לא נשענו על אדן כלשהו. אף לא ראיתי ליתן משקל כלשהו לטענת הנאשם בדבר "רשלנות המשטרה" עת שוחרר אחרי ביצוע ניסיון ההצתה. בעניין זה מקובלת עלי עמדת המאשימה, לפיה, כעולה מחומר החקירה, בשלב זה רצונו של הנאשם לבצע עבירת טרור לא הוברר ולא נחשף, וכי מסר לשוטרים מניע שונה ותמים להימצאותו עם בקבוק הבנזין. זאת ועוד, גם אם היה ראוי להעמיק חקור בשלב זה, אגב מעצר הנאשם, אין בשחרורו משום הכשר לביצוע עבירות נוספות ואדרבא, ניכר בטיעון זה היפוך ההיגיון שעה שהעבריינין מאשים את הרשויות באחריות למעשיו המכוונים.

13. לא הוצגו בפניי הנמקות שיבססו סטייה, לקולא או לחומרא, ממתחמי הענישה שנקבעו.

14. ראיתי לשקול במקרה זה שיקולי הרתעה לרבים על פי סעיף 40 ז' לחוק העונשין, במסגרת הענישה בתוככי המתחם, ולמניעת כל ניסיון שלא אחרים לרפות את ידי הנהגת המדינה מפני נקיטה בצעדים המתחייבים לטובת המדינה ללא איום או לחץ עברייני-טירוריסטי. משכך, החלטתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני בכל אחד ממתחמי הענישה שקבעתי.

15. אשר על כן, מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:

בגין פרט האישום הראשון אני גוזר לנאשם שבע (7) שנות מאסר ממשי.

כן נגזרים על הנאשם (18) שמונה עשר חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר ישוב ויעבור עבירת הצתה.

בגין פרט האישום השני, אני דן את הנאשם לשבע (7) שנות מאסר **נוספות** לריצוי בפועל.

לצד זאת נגזרים לנאשם שמונה עשרה (18) חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור על עבירה בנשק או חבלה בכוונה מחמירה.

בגין פרט האישום השלישי נגזרים חמישה עשר חודשי מאסר ממשי לריצוי בפועל, ולצידם עשרה חודשי מאסר נוספים אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר ישוב ויעבור עבירה שעניינה התפרעות או הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות.

16. כיוון שעסקינן בעבירות נפרדות ושונות, שהביאו לסיכון נפרד של ביטחון הציבור, ראיתי לצבור באופן מהותי את העונשים שבפרט האישום הראשון והשני, ולחפוף חלקית את הענישה שבפרט האישום השלישי.

תוצאת האמור היא שהנאשם יירצה בסך הכל חמש עשרה (15) שנות מאסר ממשי בפועל, שמניין מיום מעצרו בתיק זה - 26/6/23.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ד, 18 יולי 2024, בנוכחות ב"כ המאשימה: עו"ד גב' מונא מנסור ; ב"כ הנאשם: עו"ד מופק נפאע והנאשם באמצעות שב"ס.

זכות ערעור כחוק, הודעה.